

...

Fővárosi Ítéltábla

10.Gf.40.332/2020/6.

A Fővárosi Ítéltábla a ügyvédi iroda (ügyvéd címe.; ügyintéző: jogi képviselő ügyvéd) által képviselt felperes (felperes címe.) felperesnek a ügyvédi iroda1 (ügyvéd címe.; ügyintéző: jogi képviselő1 ügyvéd) által képviselt alperes (felperes címe. 2. em. 13.) alperes ellen tagsági jogviszonyból eredő pénzkövetelés megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2020. március 4. napján kelt 31.P.20.233/2019/31. számú ítélete ellen a felperes részéről 33. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A cégjegyzékbe 1999. július 2-án bejegyzett, 10.000 forint jegyzett tőkéjű alperesi betéti társaságot az 1999. május 13-án kelt társasági szerződéssel házastársakként a felperes és személy1 alapították.

[2] A felperes 40% mértékű részesedéssel 2007. augusztus 1-ig a társaság üzletvezetésre jogosult beltagja és képviselője volt. 2007. augusztus 1. napjától személy1 lett az alperes üzletvezetésre jogosult beltagja és képviselője, ettől az időponttól a felperes az alperesi társaság működésében kültagként vett részt.

[3] személy1 kültagként a 2001. március 1-jén írásban megkötött hitelszerződés alapján 50.000 USD összegű kölcsönt nyújtott az alperesi társaság részére. A szerződés 1. pontjában a hitelnyújtás időtartamát 2001. március 1-től legfeljebb 2020. december 31-ig határozták meg; a törlesztésre nézve úgy rendelkeztek, hogy 2010. december 31-ig legalább 50%-ot, 2020.

december 31-ig a fennmaradó összeget kell megfizetni, a hitel kamatmentes. A 4. pontban rögzítették azt is, hogy a szerződést a hitel teljes visszafizetéséig kötik.

[4] A felek 2007. augusztus 8-án írásban akként módosították a hitelszerződést, hogy a hitel összege után az alperesi társaság 2007. július 8. napjától kezdődően a teljes futamidőre vonatkozóan évente a mindenkorijegybanki alapkamat 5 százalékponttal növelt mértékű ügyleti kamat fizetésére köteles; az alperesi társaság a teljes hitel kamattal növelt összegét legkésőbb a futamidő utolsó napjáig, azaz 2020. december 31-ig köteles visszafizetni.

[5] A szerződést módosító okiratot hitelezőként és az adós alperesi társaság törvényes képviselőjeként egyaránt személyl írta alá.

[6] Az alperesi társaság 2007. július 8-tól kezdődően könyveiben tartozásként a kölcsön tőkeösszege mellett a módosított hitelszerződésnek megfelelő mértékű kamatot is nyilvántartotta és tartozásai között a nyilvántartásai alapján készített, a tagok gyűlése által jóváhagyott számviteli törvény szerinti éves beszámolóinak mérlegében is kimutatta.

[7] A felperes azt követően, hogy az alperesi társaság üzletvezetésre jogosult beltagjával a házastársi életközössége megszakadt, tagsági jogviszonyát a 2018. július 9-én kelt, az alperes törvényes képviselőjének 2018. augusztus 4-én kézbesített írásbeli nyilatkozatával a 2013. évi V. törvény (Ptk.) 3:147. § (2) bekezdése alapján azonnali hatállyal felmondta, egyebek között arra hivatkozott, hogy a társaság által közzétett 2017. évi éves beszámolót elfogadó tagok gyűléséről készült jegyzőkönyvben foglaltakkal ellentétesen az ülésre nem kapott meghívót és azon nem vett részt.

[8] A felperes a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelemmel indult, ellentmondás folytán perré alakult eljárásban a Ptk. 3:155. §-ára, 3:147. § (2) és (3) bekezdéseire, 3:150. § (1) és (2) bekezdéseire alapítva előterjesztett keresetében az alperest elszámolás jogcímén 24.218.250 forint és ennek 2018. november 5. napjától a Ptk. 6:48. §-a szerinti késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni.

[9] A perfelvétel lezárásáig előterjesztett nyilatkozataiban arra hivatkozott, hogy az alperesi társaságban fennálló tagsági jogviszonya rendkívüli felmondással 2018. augusztus 4. napjával történt megszűnése időpontjában az alperesi társaság a kötelezettségállomány levonása után legalább 71.101.125 forint forgalmi értékű vagyonnal rendelkezett, amelynek 40%-át, 24.218.250 forintot az alperes a tagsági jogviszonya megszűnésétől számított 3 hónapon belül, 2019. november 4. napjáig köteles lett volna pénzben kifizetni a részére, azonban e kötelezettségének a rendkívüli felmondásban közölt felhívás ellenére nem tett eleget.

[10] A 2001. március 1-jén megkötött hitelszerződés alapján személyl tag által nyújtott 50.000 USD összegű kölcsönből a szerződés szerint legkésőbb 2010. december 31-ig

visszafizetendő 25.000 USD összegű tartozás a visszafizetésének esedékessé válását követő több mint 8 év elteltére tekintettel a felperes tagsági jogviszonya megszűnése időpontjában már elévült, így az elszámolás során az alperes vagyonát csökkentő kötelezettségként nem vehető figyelembe.

[11] A hitelszerződés 2007. augusztus 8-i módosítása – a BH1998. 138. és BDT2014. 3222. számú eseti döntésekre is figyelemmel – jogszabályba, az 1959. évi IV. törvény (rPtk.) 221. § (3) bekezdésébe ütközik, ezért semmis, erre tekintettel a felperes és az alperes közötti elszámolás során az abban foglaltak sem az alperes hitelszerződés alapján még fennálló kölcsöntartozása, sem a szerződésmódosítás szerinti kamattartozás tekintetében nem vehetők figyelembe.

[12] Az elsőfokú bíróság által kirendelt igazságügyi könyvszakértő és igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő által előterjesztett szakvéleményekre a felperes úgy nyilatkozott, nem tesz észrevételt, azokat elfogadja azzal, hogy a könyvszakértői véleményben a cég értékének a számításánál rögzített kamatot és a tagi kölcsön összegének a felét figyelmen kívül kell hagyni.

[13] Az alperes az ellenkérelmében kérte a kereset elutasítását.

[14] A perfelvétel lezárásáig előterjesztett nyilatkozataiban arra hivatkozott, a 2018. augusztus 4-i fordulónapra elkészített közbenső mérlegének adatai szerint a felperes tagsági jogviszonya megszűnésének időpontjában az alperesi társaság saját tőkéje -26.000.014 forint volt, erre tekintettel a felperessel szemben a Ptk. 3:150. § (1) és (2) bekezdései szerinti elszámolás keretében nem terheli fizetési kötelezettség.

[15] A személy1 által kötött hitelszerződés módosítása nem volt ellentétes a társaság érdekeivel, a felperes kültagként is tudott a tagi kölcsön fennállásáról, „továbbéléséről”, arról, hogy a visszafizetése nem történt meg. A hitelszerződés módosítása időpontjában a felperes és személy1 házas életközösségben éltek, amely 2011 novemberében szakadt meg.

[16] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperest a felperes javára 10.037.600 forint és 2018. november 5. napjától a kifizetésig – az érintett naptári félév első napján érvényes – jegybanki alapkamattal egyező mértékű kamata, továbbá 1.635.360 forint perköltség, valamint az állam javára külön felhívásra 26.670 forint előlegezett tolmácsdíj megfizetésére kötelezte, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

[17] Határozata indokolásában a perben beszerzett aggálytalan igazságügyi ingatlanforgalmi és könyvszakértői véleményeket ítélezése alapjául elfogadva megállapította, hogy a felperes tagsági jogviszonya 2018. augusztus 4-i megszűnésének időpontjában a 40% mértékű felperesi részesedés forgalmi értéke 10.037.600 forint volt. A Ptk. 3:150. §-ának rendelkezései alapján az alperesnek 2018. november 4-ig ezt az összeget kellett volna kifizetnie a felperes részére, amit elmulasztott, ezért a felperes keresetében

megalapozottan tartott igényt ezen összeg és 2018. november 5-től esedékes, a Ptk. 6:47. §-a (helyesen 6:48. §-a) szerinti késedelmi kamatának a megfizetésére.

[18] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperes megalapozatlanul hivatkozott az alperesi társaság és személyl közötti hitelszerződés módosításának a rPtk. 221. § (3) bekezdésébe ütközése miatti semmisségére, mivel a szerződés módosításakor a szerződő felek között nem volt érdekellentét, nem volt jogszabályi akadálya annak, hogy az üzletvezetésre jogosult beltag maga döntsön az általa korábban nyújtott kölcsön meghosszabbításáról és a kölcsön összege után kamat kikötéséről. Ezen túlmenően a felperesnek is nyilvánvalóan tudomása volt, illetve tudomása kellett legyen a hitelszerződés módosításáról, tekintettel arra, hogy az alperesi társaság kültagjaként is betekinthezett a cég üzleti könyveibe, irataiba, megtekinthette a kölcsönt nyújtó tag és a társaság közötti elszámolást. A felperes által hivatkozott, a perbelitől eltérő tényálláson alapuló eseti döntések a jelen ügyben nem voltak figyelembe vehetők.

[19] Mindezek mellett a felperes a kölcsöntartozás felének elévülésére is megalapozatlanul hivatkozott, tekintettel arra, hogy a hitelszerződésnek a visszafizetés határidejét is érintő módosítása időpontjában a Ptk. 6: 22. §-a szerinti elévülés még nem következhetett be.

[20] Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben a keresetét elutasító részében elsődlegesen a 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 369. §-a (3) bekezdésének a), c) és e) pontjai, valamint 383. §-ának (1) és (2) bekezdései alapján kérte a megváltoztatását és a marasztalási összeg 17.619.786 forintra történő felemelését;

másodlagosan a Pp. 381. §-a és 369. § (1) bekezdése alapján kérte a hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását.

[21] A felperes az elsődleges fellebbezési kérelme indokaként korábbi perbeli nyilatkozatait lényegében megismételve arra hivatkozott, hogy az alperes és személyl tag közötti hitelszerződés rPtk. 221. § (3) bekezdésébe ütköző módosítása semmis, mivel az alperesi társaság képviseletében személyl úgy írta alá a szerződésmódosítást, hogy a szemben álló szerződő fél is ő maga volt. Az elsőfokú bíróság a rPtk. 221. § (3) bekezdésével és az annak alkalmazása körében kialakult bírói gyakorlattal ellentétesen, a rendelkezésre álló bizonyítékokból okszerűtlen következtetést levonva helyezkedett arra az álláspontra, hogy a hitelszerződés módosítása a felperes által állított okból nem semmis.

[22] A szerződésmódosítás semmissége folytán az abban foglaltak a felperes és az alperes közötti elszámolás során sem az alperes fennálló kölcsöntartozásának az összegét, sem az azt terhelő kamattartozást illetően nem vehetők figyelembe. Ennek következtében a felperes tagsági jogviszonyának a megszűnése időpontjában az alperes saját tőkéjének az értéke a kölcsöntartozás már elévült összegével és a kölcsönt terhelő kamatok összegével magasabb a perben beszerezett igazságügyi könyvszakértői véleményben megállapított értéknél, azaz helyesen 44.049.466 forint. Erre figyelemmel a 40% mértékű társasági részesedése alapján a felperesnek járó összeg 17.619.786 forint.

[23] A felperes továbbá állította, a hitelszerződés módosítását tartalmazó, az elsőfokú eljárásban az alperes által egyszerű másolatban csatolt okirat bizonyítékként nem is vehető figyelembe, mivel a hitelszerződés módosításának eredeti példányával sem az alperesi társaság, sem a hitelező nem rendelkezik, amiről a felperes az elsőfokú ítélet meghozatalát és kézbesítését követően az alperes törvényes képviselőjétől szerzett tudomást.

[24] A másodlagos fellebbezési kérelmét a felperes azzal indokolta, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 225. § (2) bekezdését megsértve úgy hozott ítéletet, hogy a 2020. március 4-én tartott érdemi tárgyaláson nem ismertette az alperes által 2020. március 2-án 30. sorszám alatt benyújtott, a tárgyalás időpontjáig a felperesnek még nem kézbesített előkészítő irat mellékleteként annak alátámasztására csatolt taggyűlési határozatot, hogy az alperes legfőbb szerve 2020. február 21-én jóváhagyta a perbeli hitelszerződés 2007. augusztus 8-i módosításakor az alperes képviseletében aláíró személyl eljárását, a szerződésmódosítás felperes által állított semmissége ezért sem állapítható meg. Véleménye szerint az elsőfokú bíróság jogszabálysértő mulasztása miatt nem volt lehetősége arra, hogy a per lényegi kérdését, a szerződésmódosítás érvényességét illetően az alperes által csatolt taggyűlési határozat ismeretében is kifejtthesse álláspontját.

[25] Emellett azt is sérelmezte, hogy a hitelszerződés módosításának semmisségével összefüggésben az elsőfokú bíróság egyáltalán nem vizsgálta az alperes legfőbb szervének a felperes által állított semmisségi ok kiküszöbölését célzó határozatát, amely – részletesen megindokolt véleménye szerint – érvénytelen, az általa állított semmisségi ok kiküszöbölésére ezért nem is alkalmas.

[26] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében kérte az ítélet helybenhagyását, lényegében helyes indokaira tekintettel.

[27] Véleménye szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítékok okszerű mérlegelése alapján, a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelő álláspontra helyezkedett, amikor a felperes által előadottakat sem az alperesi társaság és tagja közötti hitelszerződés módosításának a semmissége, sem a hitelszerződésből eredő kölcsöntartozás felének elévülése vonatkozásában nem találta megalapozottnak.

[28] A felperesi fellebbezésben állított eljárási szabálysértéssel összefüggésben azt hangsúlyozta, az elsőfokú bíróság a hitelszerződés semmisségének vizsgálata körében semmilyen jelentőséget nem tulajdonított az alperes képviseletében is aláíró személyl eljárását jóváhagyó taggyűlési határozatnak, azt a bizonyítékok mérlegelése során nem vette figyelembe, ezért a fellebbezésben – egyébként alaptalanul – állított eljárási szabálysértés az ügy érdemére nem hatott ki, a felperes fellebbezése a másodlagos fellebbezési kérelem vonatkozásában is alaptalan.

[29] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 376. § (1) bekezdése és a 74/2020. (III. 31.) Korm. rendelet 29. § (1) bekezdése, 97. § (1) bekezdése, valamint a 2020. évi LVIII. törvény 143. § (3) bekezdése alapján tárgyaláson kívül, a Pp. 370. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta felül; a kereseti kérelemnek részben helyt adó, fellebbezés hiányában a Pp. 358. § (5) bekezdése alapján a jogerős részében az ítéletet nem érintette.

[30] A fellebbezés az alábbiak szerint megalapozatlan.

[31] Az elsőfokú bíróság a kereset elbírálásához szükséges tényállást helyesen állapította meg és abból az irányadó jogszabályi rendelkezéseknek, valamint az alkalmazásuk körében kialakult bírói gyakorlatnak megfelelő, érdemben helytálló következtetést levonva utasította el a 10.037.600 forint tőkekövetelést és késedelmi kamatát meghaladóan a felperes keresetét.

[32] A per iratai alapján kétségmentesen megállapítható, hogy a perfelvételnek a 2019. szeptember 2-án megtartott perfelvételi tárgyaláson meghozott 17-I. sorszámú végzéssel történő lezárását megelőzően a 2019. március 1-jén kézbesített felperesi keresetlevélre és mellékleteire 2019. április 12-én írásban előterjesztett ellenkérelmében, majd a perfelvételi tárgyaláson szóban előadott perfelvételi nyilatkozataiban az alperes a személy1 taggal kötött hitelszerződés 2007. augusztus 8-i módosítása felperes által állított semmisségének vitatása körében a védekezését megalapozó tényként nem hivatkozott arra, hogy legfőbb szerve utóbb határozattal jóváhagyta a szerződésmódosításnál az alperes képviselőjében is aláíró személy1 eljárását és a védekezését alátámasztó bizonyítékként ilyen tartalmú legfőbb szervi határozatot sem csatolt.

[33] Ilyen tényállítást és annak bizonyítékeként a legfőbb szerv 2020. február 21-én meghozott határozatát az alperes csak a perfelvétel lezárását követően 2020. március 2-án benyújtott előkészítő iratában terjesztett elő anélkül, hogy a Pp. 216. § a) pontjában, illetve 220. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel a 220. § (2) bekezdésében előírtaknak megfelelően egyidejűleg valószínűsítette volna az önhiba hiányát. Az alperes 2020. március 2-án előterjesztett perfelvételi irata ezért a Pp. 203. § (2) bekezdése szerint hatálytalan, az annak mellékletét képező legfőbb szervi határozat pedig a Pp. 220. § (7) bekezdése alapján bizonyítékként nem volt figyelembe vehető.

[34] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a fellebbezésben állított eljárási szabálysértés nélkül hozta meg ítéletét a hitelszerződés módosítását az alperes képviselőjében is aláíró személy1 eljárását jóváhagyó legfőbb szervi határozat bizonyítékkénti értékelését mellőzve.

[35] A Pp. 381. §-a szerinti hatályon kívül helyezésre alapul szolgáló ok hiányában a Fővárosi Ítéltábla a fellebbezéssel támadott részében érdemben bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét.

[36] Az elsőfokú eljárásban a felperes sem a perfelvételi szakban, sem az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztéséig az érdemi tárgyalási szakban nem vitatta, nem vonta kétségbe, nem cáfolta az alperesnek azt a tényállítást, hogy a személyl taggal 2001. március 1-jén írásban megkötött hitelszerződést a szerződő felek 2007. augusztus 8-án írásban módosították, továbbá a felperes nem vonta kétségbe az ennek bizonyítására a hitelszerződés módosítását tartalmazó okiratról készült egyszerű másolat bizonyító erejét sem.

[37] A felperes a fellebbezésében anélkül hivatkozott új tényként arra, hogy az alperes és személyl tag közötti hitelszerződés módosításának eredeti példányával a szerződő felek egyike sem rendelkezik, ezért a szerződés módosítást tartalmazó okiratról készült egyszerű másolat nem vehető figyelembe bizonyítékként, hogy a Pp. 373. § (2) bekezdésében foglaltak szerint megfelelően valószínűsítette volna azt, hogy a fellebbezésében állított új tény az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztését követően és önhibáján kívül jutott tudomására. Ennek valószínűsítésére önmagában a fellebbezéshez csatolt teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt felperesi nyilatkozat – mint a fél saját előadása – nyilvánvalóan nem lehet alkalmas.

[38] A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint ezért a hitelszerződés módosítását rögzítő okiratról készült egyszerű másolat okirati bizonyítékként történő figyelembevételének – a Pp. 321. § (1) bekezdésére is tekintettel – nincs eljárásjogi akadálya.

[39] E körben nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy a perbeli tényállításai alátámasztására szolgáló okirati bizonyítékait maga a felperes is csak egyszerű másolatban bocsátotta rendelkezésre.

[40] A Ptk. 221. §-a az álképviseletről rendelkezik.

[41] Az (1) bekezdés szerint, aki képviseleti jogkörét jóhiszeműen túllépi, vagy anélkül, hogy képviseleti joga volna, más nevében szerződést köt, és eljárását az, akinek nevében eljár, nem hagyja jóvá, köteles a vele szerződő félnek a szerződés megkötéséből eredő kárát megtéríteni. A (3) bekezdés azt is kimondta, a képviselő nem járhat el, ha a szemben álló vagy ellentétesen érdekelt fél ő maga vagy olyan személy, akit ugyancsak ő képvisel. Ha a képviselő jogi személy, a képviselt kifejezett engedélye alapján érdekellentét esetében is eljárhat.

[42] A rPtk. 221. § (3) bekezdése tehát az álképviselet körében azt a sajátos esetet szabályozta és arra a sajátos esetre zárta ki a képviselő eljárását, ha az ügyletkötés során az abban résztvevő szemben álló vagy ellentétesen érdekelt felek, illetve valamelyikük képviselője ugyanazon természetes személy, vagyis az egyébként mindkét fél képviseletére jogosult személy eljárását, képviseleti jogosultságát kizárólag az adott ügyletre nézve zárta ki.

[43] Az e rendelkezések alkalmazása körében kialakult bírói gyakorlat szerint a szerződéskötésben eltérő pozícióban (eladóként illetve vevőként, hitelezőként illetve adósként, megbízóként illetve megbízottként stb.) résztvevő személyek egymással szembenálló félnek tekintendők, mivel jogaik és kötelezettségeik egymásra tekintettel állnak fenn, a szerződésből eredő helyzetük ellentétes akkor is, ha a szerződéskötés mindkét fél érdekét is szolgálja.

[44] Ugyanakkor a rPtk. 221. § (3) bekezdése alkalmazása körében a szemben álló vagy ellentétesen érdekelt felek képviseletében eljáró természetes személy álképviselőnek minősül, így az általa kötött szerződésre az álképviselő, nem pedig a semmisség szabályait kell alkalmazni. Így a rPtk. 221. § (1) bekezdése megfelelő alkalmazásával lehetőség van arra, hogy az, akinek a nevében az álképviselő eljár, a képviseleti jog hiányát az álképviselő eljárásának, szerződéses nyilatkozatának utólagos jóváhagyásával orvosolja.

[45] Eltérő jogszabályi rendelkezés hiányában a jóváhagyás nincs alakszerűséghez kötve, továbbá nem csak kifejezett nyilatkozattal, de ráutaló magatartással is történhet. Jóváhagyás esetén az álképviselő cselekményeit, nyilatkozatait az általa képviselt személy cselekményeinek, jognyilatkozatainak kell tekinteni, úgy, mintha az álképviselő szabályszerűen járt volna el (BH2014. 303.; EBD2016. P.2.; Legfelsőbb Bíróság Gfv.X.30.205/2008/7.; Fővárosi Ítéltábla 10.Gf.40.366/2011/6.; Fővárosi Ítéltábla 10.Gf.40.145/2018/5-II).

[46] A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a perbeli esetben kétségmentesen megállapítható, hogy az alperes és személy1 tag közötti hitelszerződés 2007. augusztus 8-i módosítását hitelezőként és a szerződéses jogviszonyban a kifejtettek szerint adósként szembenálló félnek tekintendő alperesi társaság törvényes képviselőjeként egyaránt személy1 írta alá, így a már ugyancsak kifejtettek szerint a szerződésmódosítás megkötésekor személy1 az alperes nevében álképviselőként járt el.

[47] Ugyanakkor – különös tekintettel a perben beszerzett aggálytalan igazságügyi könyvszakértői véleményben foglaltakra – az is egyértelműen megállapítható volt, hogy a szerződésmódosítást követően az annak megfelelő mértékű kamatot a társaság könyveiben a visszafizetendő tagi kölcsön összegén felül fennálló fizetési kötelezettségként tartotta nyilván és a legfőbb szerve által évente jóváhagyott, a könyvelés adatain alapuló éves beszámolóinak mérlegeiben is kimutatta.

[48] A perben arra nézve nem merült fel adat és maga a felperes sem állította azt, hogy a hitelszerződés módosítását követően – a rendkívüli felmondást megelőző 2017. évi éves beszámoló kivételével – az alperes legfőbb szerve úgy hagyta volna jóvá az éves beszámolók mérlegeit, hogy a határozathozatalban tagként a felperes nem vett részt, ahhoz szavazatával nem járult hozzá.

[49] A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint mindezekre tekintettel, az adott tényállás mellett az volt megállapítható, hogy a hitelszerződés módosítását utóbb ráutaló magatartással

az alperes legfőbb szerve is jóváhagyta, ami – a már kifejtettek szerint – orvosolta a képviseleti jog hiányát, így módon a szerződésmódosítás során személyl által az alperes nevében tett jognyilatkozatok az alperes jognyilatkozatainak minősülnek.

[50] Megalapozatlanul és tévesen hivatkozott ezért a felperes a hitelszerződés módosításának a semmisségére, az elsőfokú bíróság a fellebbezésben előadottakkal szemben ebben a kérdésben érdemben helytálló jogi álláspontra helyezkedett.

[51] Ebből következően akkor sem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a felperes által előadottakat a tagi kölcsöntartozás felének elévülése vonatkozásában is megalapozatlannak találta.

[52] A Fővárosi Ítéltábla mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján – a kifejtettek szerint részben eltérő indokolással – helybenhagyta.

[53] A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ugyanakkor az alperes sem perköltség iránti igényt, sem költségjegyzéket nem terjesztett elő, ezért a perköltségről nem kellett rendelkezni.

Budapest, 2021.március 16.

Dr. Kurucz Zsuzsánna s.k.

a tanács elnöke

Dr. Felker László s.k.

előadó bíró

Levek Istvánné dr. s.k.

bíró